

Arrest

nr. 334 753 van 22 oktober 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend als wettelijk vertegenwoordiger voor zijn minderjarig kind X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 6 juli 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 juni 2025 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 september 2024 werd bij de Belgische ambassade te Bujumbura een aanvraag ingediend met het oog op het verkrijgen van een visum met het oog op gezinshereniging (type D) tussen het kind S.B en de vader, die hier in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger, de verzoeker is.

1.2. Op 6 juni 2025 werd de aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Overwegende dat een visumaanvraag werd ingediend voor B.S. geboren op [...06.2013 van Burundese nationaliteit, samen met de vermoedelijke broer, ten einde de vermoedelijke vader, B.A.B. °[...].1996 van Burundese herkomst te vervoegen in België.

Overwegende dat ter staving van de visumaanvraag een uittreksel van een geboorteakte werd overgelegd, opgesteld op 25.01.2020;

Overwegende dat, krachtens artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, een buitenlandse akte slechts kan worden erkend indien zij voldoet aan de vereisten van authenticiteit volgens het recht van het land waarin zij is opgesteld, en indien de geldigheid ervan vaststaat overeenkomstig het daarop toepasselijke recht;

Overwegende dat in onderhavig dossier de aanvrager, ter staving van zijn afstammingsband met B.A.B., een kopie heeft overgelegd van een geboorteakte met referentieakte nr. 24, volumenr. 36, opgemaakt op 25.01.2020 door de ambtenaar van de burgerlijke stand te Bujumbura, Burundi;

Overwegende dat voornoemde geboorteakte vermeldt dat de aanvrager als vader "B.A.B." en als moeder "I. S." heeft, en dat de ouders "niet-gehuwd" zijn; dat het kind derhalve niet werd geboren binnen het kader van een huwelijk;

Overwegende artikel 40 van het Burundees Burgerlijk Wetboek, waarin wordt gesteld: "De geboorteakte van een natuurlijk kind vermeldt enkel de moeder, tenzij het kind gelijktijdig wordt erkend door de vader";

Overwegende dat de artikelen 214 en 228 van hetzelfde wetboek respectievelijk bepalen: "Het natuurlijk kind heeft als vader degene die hem als zodanig heeft erkend of die door een rechterlijke beslissing als zodanig is verklaard" en "De erkenning van het natuurlijk kind gebeurt bij akte van de burgerlijke stand";

Overwegende dat de aanvrager geen enkel overtuigend element heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zijn vaderlijke afstamming werd vastgesteld door een erkenningsakte of een rechterlijke beslissing;

Overwegende dat bijgevolg geen bewijs werd geleverd van de erkenning van B.S. door B.A.B.; dat de vermelding van de veronderstelde vader in de geboorteakte dus onterecht gebeurde;

Dat de geboorteakte nr. 24, volumenr. 36, bijgevolg niet voldoet aan de wettelijke voorschriften van Burundi en dat dit document, op grond van artikel 27 van het Wetboek van Internationaal

Privaatrecht, niet door de Belgische autoriteiten kan worden erkend of in aanmerking genomen;

Overwegende bovendien dat documenten afkomstig van de Burundese autoriteiten moeten worden overgelegd in een voor eensluidend verklaarde kopie van het gelegaliseerde origineel, aangezien Burundi geen partij is bij het Verdrag van Parijs (1956) noch bij het Verdrag van Wenen (1976) betreffende de afgifte van uittreksels uit akten van de burgerlijke stand;

Overwegende dat in dit dossier enkel een uittreksel van een geboorteakte werd overgelegd, dat geen integrale kopie betreft van het origineel;

Dat dit document derhalve niet in aanmerking kan worden genomen om het bestaan van een afstammingsband tussen B.S. en B.A.B. aan te tonen;

Overwegende bovendien dat de heer B.A.B. tijdens het interview van 29.08.2022 in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, naar eer en geweten verklaringen heeft afgelegd over de samenstelling van zijn gezin;

Overwegende dat hij daarbij verklaarde een zoon te hebben geboren op 26.06.2014, terwijl de huidige visumaanvraag betrekking heeft op een kind met geboortedatum 26.06.2013;

Overwegende dat de heer B.A.B. deze verklaringen heeft ondertekend en uitdrukkelijk kennis heeft genomen van de waarschuwing dat het afleggen van onjuiste of bedrieglijke verklaringen aanleiding kan geven tot vervolging, en dat verzwegen familieleden de toegang tot het grondgebied kan worden geweigerd;

Dat deze tegenstrijdige gegevens de geloofwaardigheid van de beweerde vader-zoonrelatie bijkomend ondergraven;

Gelet op bovenstaande elementen wordt de gestelde verwantschap als niet-aangetoond beschouwd en wordt de visumaanvraag geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“II.1. Eerste middel

Schending artikel 10, §1, 4°, lid 1, derde streepje Vreemdelingenwet

Schending artikel 12bis, §7 Vreemdelingenwet

Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel

II.1.1. De verwerende partij heeft vooreerst de visumaanvraag geweigerd omdat de voorgelegde Burundese geboorteakte niet voldoende zou zijn.

De geboorteakte op zich is nochtans duidelijk:

...

De verwerende partij wenst nog een erkenningsakte of rechtelijke beslissing te zien waaruit blijkt dat het vaderschap werd vastgesteld, doch zij heeft deze extra documenten (ondanks het feit dat de visumaanvraag bijna 9 maanden duurde!) nooit opgevraagd.

De verzoekende partij kan niet in het hoofd van de verwerende partij kijken – de overgemaakte geboorteakte meldt immers duidelijk het vaderschap.

De verwerende partij meent ook dat de overgelegde versie van de geboorteakte niet juist is, maar zij maakt niet duidelijk wat zij precies bedoelt. Het uittreksel vermeldt immers duidelijk “Pour extrait certifié conforme”.

Zij wordt aldus gesommeerd dit uit te klaren en in haar nota met opmerkingen.

Sowieso heeft zij de verzoekende partij, ondanks een wachttermijn van quasi 9 maanden, op geen enkel ogenblik met haar twijfels geconfronteerd en om meer duidelijkheid gevraagd.

Aldus lijkt duidelijk dat zij niet aan zorgvuldige feitengaring gedaan heeft, nochtans voorgeschreven door het zorgvuldigheidsbeginsel. Het heeft haar blijkbaar 9 maanden gekost om vermeende tekortkomingen op te werpen.

Dit is niet ernstig, de verzoekende partij kan immers onmogelijk in haar hoofd kijken.

Dit is des te pertinenter aangezien artikel 11.2 van de Gezinsherenigingsrichtlijn expliciet stelt dat een weigeringsbeslissing niet louter gebaseerd mag zijn op het ontbreken van documenten:

2. Wanneer een vluchteling geen officiële bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsband blijkt, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van een dergelijke gezinsband in aanmerking, die overeenkomstig het nationale recht worden beoordeeld. Een beslissing tot afwijzing van het verzoek mag niet louter gebaseerd zijn op het ontbreken van bewijsstukken.

II.1.2. In casu had de verwerende partij, naar analogie met 12bis VW bijkomende documenten kunnen opvragen of een DNA-test kunnen voorstellen:

Artikel 12bis (eigen onderlijning):

“§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.”

De verwerende partij had aldus wel degelijk bijkomende documenten kunnen opvragen of onderzoeken kunnen doen.

Dit is in casu uiterst pertinent aangezien ook artikel 12bis, §7 Vreemdelingenwet haar gebiedt rekening te houden met het hoger belang van het kind:

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Het louter verwerpen van een aanvraag omwille van gebrekkige documenten en een materiële vergissing begaan door de vader aangaande de geboortedatum getuigt niet van het in rekening nemen van dit hoger belang. Immers, de verwerende partij kan onmogelijk beweren dat dit hier een geval van fraude zou betreffen waardoor elke vaderschapsband uitgesloten lijkt. Zij geeft dit ook toe, want de beslissing spreekt over de “vermoedelijke vader” (en niet de “vermeende vader”):

Ondergeschikt, zelfs indien zij oprecht zou getwijfeld hebben, diende zich terdege bewust te zijn van het feit dat haar beslissing een minderjarig kind zonder moeder de herenging met zijn vader dreigde te ontzeggen.

De vader bevindt zich immers als vluchteling in België, de moeder van de verzoekende partij is overleden. Zij dreigt aldus de speelbal te worden van een te formalistische benadering door de verwerende partij.

De thans bestreden beslissing is dus in strijd met artikel 10, §4, lid 1, derde streepje j° artikel 12bis, § 7 en met het zorgvuldigheidsbeginsel.”

2.1.2. Verzoeker voert aan dat hij een gelegaliseerd uittreksel van een geboorteakte neerlegde dat duidelijk melding maakt van de vader. Hij wijst er op dat ondanks een wachttermijn van 9 maanden, geen bijkomende inlichtingen werden gevraagd. Verzoeker wijst op artikel 11.2 van de Gezinsherenigingsrichtlijn, waaruit blijkt dat wanneer geen officiële bewijsstukken kunnen worden neergelegd, er andere bewijsmiddelen moeten in aanmerking worden genomen. Hij wijst er op dat artikel 12bis van de vreemdelingenwet voorziet in een cascaderегeling waarbij een aanvullende analyse kan worden uitgevoerd. Er moet daarbij ok rekening worden gehouden met het hoger belang van het kind (artikel 12, § 7, van de vreemdelingenwet). Hij betoogt dat verwerende partij bijkomende opzoeken of onderzoeken had kunnen doen. Verder betoogt hij dat het feit dat hij een kleine vergissing heeft gemaakt omtrent de geboortedatum van het kind te licht weegt om het kind de gezinshereniging met zijn vader te ontzeggen.

Hij betoogt ook dat indien er fraude was geweest artikel 74/21 van de vreemdelingenwet had moeten worden toegepast, hetgeen de verwerende partij niet heeft gedaan. Hij meent ook dat er een tegenstrijdigheid zou zijn waar de bestreden beslissing spreekt over de vermoedelijke broer en vader.

2.1.3. De bestreden beslissing steunt op het determinerend motief dat de voorgelegde Burundese geboorteakte niet voldoet aan de vereisten van authenticiteit volgens het recht van het land waar het werd opgesteld, zodat deze overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht (verder: WIPR), niet wordt erkend. De geboorteakte van de minderjarige verzoeker vermeldt immers B.A.B. als vader, en als moeder I.S. en vermeldt dat de ouders niet gehuwd zijn. Artikel 40 van het Burundees Burgerlijk Wetboek bepaalt echter dat de geboorteakte van een natuurlijk kind enkel de moeder vermeldt, tenzij de vader het kind gelijktijdig erkent. Er werd geen document overlegd waaruit blijkt door een erkenningsakte of een rechterlijke beslissing de vaderlijke afstamming vaststaat. De bestreden beslissing besluit dat de vermelding van de veronderstelde vader in de geboorteakte niet rechtsgeldig is volgens het toepasselijk recht, zodat dit document, overeenkomstig artikel 27 van het WIPR, niet wordt erkend.

Daarnaast wordt ook gemotiveerd dat geen voor eensluidend verklaarde kopie van het gelegaliseerde origineel werd overlegd. Dit is nochtans vereist aangezien Burundi geen partij is bij het Verdrag van Parijs (1956) noch bij het Verdrag van Wenen (1976) betreffende de afgifte van uittreksels uit akten van de burgerlijke stand. Verder wordt gemotiveerd dat verzoeker de geboortedatum van zijn zoon tijdens het verzoek om internationale bescherming bepaalde in juni 2014, terwijl het aanvraagformulier thans juni 2013 vermeldt.

2.1.4. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker niet betwist dat hij slechts een uittreksel van de geboorteakte heeft voorgelegd en geen gelegaliseerde kopie van de originele geboorteakte, zoals nochtans vereist door artikel 30 WIPR. In de mate verzoeker in het middel verwijst naar artikel 11.2 van de Gezinsherenigingsrichtlijn en artikel 12bis, §§ 5 en 6, van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de mogelijkheid van alternatieve bewijsmiddelen bij een gezinshereniging met een vluchteling, de betrokkene

niet vrijstelt van iedere bewijslast, maar de overheid oplegt rekening te houden met andere bewijzen wanneer geen officiële documenten conform artikel 30 van het WIPR kunnen worden voorgelegd. Pas wanneer ook dat niet mogelijk is, kan de minister overgaan tot een persoonlijk onderhoud of een aanvullende analyse. *In casu* werd in de visumaanvraag niet aangevoerd dat er geen bewijsstukken konden worden voorgelegd. Verzoeker legde immers een gelegaliseerd uittreksel van een geboorteakte voor ter beoordeling. Uit de stukken met betrekking tot de visumaanvraag blijkt niet dat verzoeker zich heeft beroepen op een onmogelijkheid om bewijskrachtige stukken voor te leggen. Verzoeker kan de verwerende partij niet ten kwade duiden dat zij de bewijsstukken heeft beoordeeld die de verzoeker met dat doel heeft voorgelegd. De Raad wijst er in dit verband op dat de verwerende partij zich bovendien niet heeft beperkt tot de vaststelling dat het voorgelegde uittreksel niet in aanmerking kwam overeenkomstig artikel 30 van het WIPR, maar het uittreksel van de geboorteakte ook inhoudelijk heeft beoordeeld ondanks dat geen gelegaliseerde kopie van het origineel werd voorgelegd. Zij heeft zich dus niet beperkt tot de vaststelling dat het juiste document ontbrak.

Met betrekking tot de beoordeling van de geboorteakte, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de artikelen 40, 221 en 228 van het Burundese Burgerlijk Wetboek. Volgens deze bepalingen vermeldt de geboorteakte van een kind van een ongehuwde moeder enkel de naam van de moeder, tenzij gelijktijdig met de aangifte het kind wordt erkend door de vader. Een dergelijke erkenning gebeurt bij akte van de burgerlijke stand. De bestreden beslissing motiveert dat niet blijkt dat het kind werd erkend door B.A.B., zodat de vermelding van B.A.B. op de geboorteakte als zijnde de vader, niet in overeenstemming is met de geldende Burundese wetsbepalingen.

Dit motief wordt door de Raad beoordeeld als zwaarwichtig en doorslaggevend. Verzoeker onderneemt in zijn middel geen poging om het motief te weerleggen.

Waar verzoeker betoogt dat hij slechts een kleine vergissing heeft gemaakt met betrekking tot de geboortedatum van zijn zoon en, dat deze verklaring werd afgelegd in moeilijke omstandigheden, merkt de Raad op dat zulks niet opweegt tegen de vaststelling dat verzoeker de afstamming heeft pogen aan te tonen aan de hand van een geboorteakte die niet in overeenstemming is met de toepasselijke wetgeving. Het feit dat hij een andere geboortedatum vermeldde dan op de visumaanvraag, is een bijkomend motief. De verklaring dat het mogelijk om een vergissing gaat, laat niet toe over de vaststelling dat er geen geldige geboorteakte of akte van erkenning werd voorgelegd, heen te stappen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat artikel 74/21 van de vreemdelingenwet had moeten worden toegepast indien fraude werd vermoed, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing het visum met het oog op gezinshereniging weigert, niet omdat bedrog zou zijn gepleegd, maar omdat er geen rechtsgeldige erkenning voorligt en de voorgelegde geboorteakte niet als rechtsgeldig wordt beschouwd. Derhalve wordt de afstammingsband niet als aangetoond beschouwd. De bestreden beslissing belet de verzoeker niet om een nieuwe aanvraag in te dienen met bewijskrachtige documenten.

Verzoeker toont niet met zijn betoog niet aan dat de verwerende partij zich zou hebben gesteund op een onzorgvuldige feitenvinding of daarbij onvoldoende rekening zou hebben gehouden met het belang van het kind.

Het middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft, is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Tweede middel

Schending artikel 8 EVRM

Schending van de materiële motiveringsverplichting

II.2.1. Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

“Artikel 8 – Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van

wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

II.2.2. De rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelt duidelijk dat een familieband tussen ouders en minderjarige kinderen wordt vermoed.

In casu wordt de vluchtelingenstatus van de vader van de verzoekende partij in België niet betwist. Het feit dat het in casu een eerste binnenkomst op het grondgebied betreft, impliceert normaliter dat er geen sprake is van een inmenging in het familieleven van verzoekende partij.

Dit neemt echter niet weg dat verwerende partij in casu wel degelijk een positieve verplichting heeft om verzoekende partij en haar moeder/halfbroer een gezins- en familieleven te laten onderhouden en uitbouwen (EHRM 28 november 1996 Ahmut/Nederland, §63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, §38). Dit gebeurt door een afweging van de verschillende belangen in kwestie.

In het geval dat een familieleven aangetoond is (quod in casu, zie supra) dient de verwerende partij, op grond van artikel 8 EVRM, dus over te gaan tot een afweging van de verschillende belangen in de zaak. In casu werd geenszins geverifieerd of verzoekende partij en haar halfbroer/moeder ook elders hun familieleven kunnen ‘uitoefenen’.

Aangezien de vader van de verzoekende partij in België de vluchtelingenstatus verkreeg, kan de verwerende partij in elk geval niet ernstig voorhouden dat de verzoekende partij en haar vader in Burundi kunnen samenwonen. Een familieleven in Burundi is voor hen dus onmogelijk.

II.2.3. Nergens uit het dossier blijkt dat de verwerende partij een belangenafweging heeft gemaakt met betrekking tot de mogelijkheid dat verzoekende partij en haar vader redelijkerwijze hebben om elders een familieleven te ontwikkelen. Sterker, zij beperkt zich tot het afwijzen van de visumaanvraag om louter formele vormredenen (beperkingen verwantschapsdocumenten) zonder ooit enige terugkoppeling naar de verzoekende partij of haar vader te hebben ondernomen.

Dit toont op pijnlijke wijze aan dat haar verplichtingen onder artikel 8 EVRM haar eigenlijk niets kunnen schelen.

De bestreden beslissing is dus in strijd met artikel 8 EVRM en met de materiële motiveringsplicht. ”

2.2.2. De Raad merkt op dat, zoals reeds aangestipt bij het eerste middel, de verwerende partij zich geenszins heeft beperkt tot het weigeren van de door de verzoeker voorgelegde bewijzen om louter formele redenen. Ondanks het ontbreken van een geldige gelegaliseerde kopie van de originele geboorteakte, is de verwerende partij overgegaan tot een materiële beoordeling van het voorgelegde uittreksel van de geboorteakte. Zij heeft de vermeldingen hierop getoetst aan de geldende Burundese wetgeving en vastgesteld dat de geboorteakte niet in overeenstemming met de van toepassing zijnde wetsbepalingen werd opgesteld en dat er evenmin andere overtuigende elementen waren aan de hand waarvan de afstammingsband kon worden vastgesteld. De verwerende partij heeft daarbij rekening gehouden met de bewijsmiddelen zoals deze door de verzoeker werden gepresenteerd.

Vermits de verzoekende partij er niet in geslaagd is de gezinsband met het kind aannemelijk te maken, kan in de huidige stand van de zaak niet worden vastgesteld dat de band tussen verzoeker en het kind onder de toepassing van artikel 8 van het EVRM valt.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftientwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT